

The Seriousness of *Shemithah*

1. Vayikra 25:2-7

(ב) דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם כי תבאו אל הארץ אשר אני נתן לכם ושבתה הארץ שבת לד': (ג) שש שנים תזרע שדה ושש שנים תזמר כרמך ואספת את תבואתה: (ד) ובשנה השביעית שבת שבתון יהיה לארץ שבת לד' שדה לא תזרע וכרמך לא תזמר: (ה) את ספיח קצירך לא תקצור ואת ענבי גורך לא תבצר שנת שבתון יהיה לארץ: (ו) והיתה שבת הארץ לכם לאכלה לה ולעבדך ולאמתך ולשכירך ולתושבך הגרים עמך: (ז) ולבהמתך ולחיה אשר בארצך תהיה כל תבואתה לאכל:

When you enter the land I am giving you, the land shall halt, a Sabbath for G-d. For six years you shall plant your field, and for six years you shall prune your vineyard, and you shall gather its produce. And in the seventh year, there will be a Sabbath of Sabbaths for the land, a Sabbath for G-d. You shall neither plant your field nor prune your vine. The wild growth of your harvest you shall not reap, and the grapes of your unworked vine you shall not collect; it shall be a Sabbatical year for the land. And the Sabbath of the land will be for you to eat – for you, your male and female servant, your hired hand and your settler who lives with you. And for your animal and for the beast in your land shall be all of the produce, to eat.

2. Vayikra 26:33-35

(לג) ואתכם אצרה בגוים והריתי אתריכם חרב והיתה ארצכם שממה ועריכם יהיו חרבה: (לד) אז תרצה הארץ את שבתיה כל ימי השמה ואתם בארץ איביכם אז תשבת הארץ והרצת את שבתיה: (לה) כל ימי השמה תשבת את אשר לא שבתה בשבתים בשבתכם עליה:

And you I shall scatter among the nations, and I will unsheathe the sword after you, and your land shall be in ruins and your cities shall be destroyed. Then the land shall enjoy her Sabbaths, all the days of ruin, and you shall be in the land of your enemies. Then the land will be destroyed, and she will enjoy her Sabbaths. All the days of ruin she shall halt, as she did not halt on your Sabbaths, when you dwelled upon her.

3. Talmud, Kiddushin 20a-b

בא וראה כמה קשה אבקה של שביעית! אדם נושא ונותן בפירות שביעית, לסוף מוכר את מטלטליו... לא הרגיש לסוף מוכר את שדותיו... לא באת לידו עד שמוכר את ביתו... לא באת לידו עד שמוכר את ברבית... לא באת לידו עד שמוכר את עצמו... לא לך אלא לגר שנאמר "לגר", ולא לגר צדק אלא לגר תושב שנאמר "גר תושב", "משפחת גר" זה עובד כוכבים. כשהוא אומר "לעקר" זה הנמכר לעבודת כוכבים עצמה! אמר ליה [אביי]: התם הא אהדריה קרא... "אחרי נמכר גאולה תהיה לו, אחד מאחיו יגאלנו."

See how harsh is the 'powder' of shemithah! One who trades in shemithah produce will sell his movable items in the end... He won't realize it, and he will sell his fields in the end... It will not suffice until he sells his home... It will not suffice until he sells his daughter... It will not suffice until he borrows for interest... It will not suffice until he sells himself... And not to you but to a stranger, as it says, "to a stranger," and not to a full convert but to a *ger toshav* as it says "to a *ger toshav*." "The family of a stranger" – an idolater. And when it says "to the root [of the family of a stranger]," it means one who is sold to idolatry itself! [But] Abbaye replied: There the text brings him back... It says, "After he is sold, he shall be redeemed, one of his brothers shall redeem him."

Approach 1: Improve our Character

4. Rabbi Samson Raphael Hirsch (19th century Germany), Horeb 301

In externals, too, Israel was supposed to be a people among peoples. For this purpose, Gd gave Israel its own place on the earth for its own special tasks. In order, however, that Israel's land, intended for the realization of Israel's task, should not, through the sin of pride of possession, become the cause of Israel's downfall, Gd ordained *shemithah*, *yovel*, *bikkurim*, *terumah*, *maaser* and *challah* in conjunction with Israel's own soil. *Shemithah* and *yovel* affirm Gd as Owner by right of all property; they also, through the prohibition of work on the land, express for the Holy Land the lesson which Shabbat conveys in connection with lordship of the earth.

5. Anonymous (13th century Spain), Sefer haChinuch, Mitzvah 84

ועוד יש תועלת נמצא בדבר לקנות בזה מדת הותרנות, כי אין נדיב כנותן מבלי תקוה אל הגמול.

Another benefit found in the matter is to acquire, with this, the trait of generosity; there is no one as generous as a person who gives without hope for reciprocation.

6. Rabbi Isaac Arama (15th century Spain), Akeidat Yitzchak, Parshat B'har, Shaar 69

כי במספר שבע שני העבודה ושביית השביעיות העיר את ליבנו והשמיע לאזנינו כי לא שולחנו הנה להיות עבדים נמכרים לאדמה, כי אם לתכלית אחר, נכבד ונפלא... הכוונה שכניסתן לארץ אינה להשתעבד לה ולעבודתה להוציא תועלותיה ולאצור פירותיה לקבוצת אותם על יד...
For in the cycle of seven years of working, the seventh being a sabbath year, He stirs our hearts and sounds in our ears that we were not sent here to be slaves, sold to the soil, but for quite a different and lofty purpose... The point is that entering the land was not for the purpose of becoming slaves to it, working the soil to derive benefit from it and store its fruit, gathered by the handful...

7. Rabbi Avraham Yitzchak Kook (20th century Israel), Shabbat Ha'Aretz, Introduction

את אותה הפעולה שהשבת פועלת על כל יחיד, פועלת היא השמטה על האומה בכללה... ואם אותה האביריות המוכרחת להתלוות עם כל סדר של חיי-צבור קבועים גורמת להקטין את עדינות-החיים המוסרית... הנה הפסקת הסדר החברתי בצדדים ידועים מתקופה לתקופה, מביאה לאומה זו, כשהיא מסודרת על מכונה, לידי עלייתה העצמית למרומי התכונות הפנימיות שבחיים המוסריים והרוחניים...
That which Shabbat accomplishes for each individual, *shemithah* accomplishes for the nation as a whole... And if that brutality which must accompany the structure of on-going communal life reduces the gentle character of ethical life... then halting the social order in specific ways, from time to time, brings this nation – when it is established on its foundation – to powerful elevation to the heights of the inner traits of ethical, spiritual life...

Approach 2: Benefit the World

8. Rambam (12th century Egypt), Moreh haNevuchim 3:39

ואמנם כל המצוות אשר ספרנום בהלכות שמיטה ויובל מהם לחמלה על בני אדם והרחבה לבני אדם כולם, כמו שאמר ואכלו אבינוי עמך ויתרם תאכל וגו', ושתוסיף הארץ תבואתה ותתחזק בעמדה שמוטה, ומהם חנינה בעבדים ועניים כלומר השמטת כספים והשמטת עבדים...
In truth, all of the *mitzvot* we enumerated in the laws of *shemithah* and *yovel*, some of them are merciful upon people and create opportunities for all people, as it is written, 'And the poor of your nation will eat, etc.', and help the land increase its production and become stronger when it lies fallow, and some of the *mitzvot* are to help the avadim and the poor...

9. Rabbi Shmuel of Sochachov (19th-20th century Poland), Shem miShmuel to Vayikra 25:2

ויש לומר שכמו שהבריאה היא בכלל, כן היא נחלת ארץ ישראל לישראל נמי, היינו שניתנה להם רק לשבע שנים לעבוד את האדמה וחזור ונותן להם עוד לשבע שנים לעבדה ולשמרה. וע"כ בשנת השביעית שבה הארץ להנותן וכל האוכלין מפירותי' משלחן גבוה קזכי... וע"כ הקדים "כי תבואו אל הארץ אשר אני נותן לכם", לשון הוה... שלהורות בא שהנתנה היא תמידית ולא בפעם אחת שנעשית שלהם לעולם...
It must be said that assigning the land of Israel to Israel is like Creation in general; i.e., the land was given to them only for seven years, to work it; and then He gives it again, for another seven years, to be worked and cared for. Therefore on the seventh year the land reverts to the Gd who gave it, and all who eat of its fruits partake from [His] lofty table... Therefore the introduction, "When you enter the land that I assign you," is in the present tense... to indicate that the act of giving you the land is continuous, not once for all time.

Approach 3: Improve our Relationship with Hashem

10. Talmud, Sanhedrin 39a

אמר הקב"ה לישראל: זרעו שש והשמיטו שבע, כדי שתדעו שהארץ שלי היא,
Gd said to the Jewish people: Plant for six years and leave the field fallow in the seventh, so that you will know that the world is Mine.

11. Anonymous (13th century Spain), Sefer haChinuch, Mitzvah 84

משרשי המצוה, לקבוע בלבנו ולצייר ציור חזק במחשבתנו ענין חדוש העולם כי ששת ימים עשה ד' את השמים ואת הארץ [שמות כ', י"א], וביום השביעי שלא ברא דבר הכתיב מנוחה על עצמו... ועוד יש תועלת אחר נמצא בזה האדם שיוסיף האדם בטחון בד' ברוך הוא, כי כל המוצא עם לבבו לתת ולהפקיר לעולם כל גדולי קרקעותיו ונחלת אבותיו הגדלים בכל שנה אחת, ומלומד בכך הוא וכל המשפחה כל ימיו, לא תחזק בו לעולם מדת הכילות הרבה ולא מיעוט הבטחון.

Among the roots of this mitzvah is to establish in our hearts and to create a strong image in our thoughts regarding the creation of the world, for Gd created Heaven and Earth in six days, and on the seventh He did not create, and He wrote that He rested...

Another benefit is found in that a person increases his trust in Gd. Anyone who finds it in his heart to give and abandon to the world all of the year's produce of his lands and of his ancestral portion, and who is trained in that, him and his family, for all his days, will never be gripped by the trait of miserliness, or lack of faith.

Approach 4: The Ultimate Social Mitzvah

12. Rabbi Chaim Soloveitchik (19th-20th century Lithuania), cited in Reshimot Shiurim to Bava Kama 36b

הבחין הגר"ח זצ"ל בין שתי פרשיות שבתורה המצוות על הצדקה: פרשה אחת בראה (דברים טו:ז-יא) ... ופסוק שני בבהר (ויקרא כה:לה) ... וביאר הגר"ח זצ"ל ששתי פרשיות אלו הן שני חיובים נפרדים, שחובת היחיד במצות הצדקה נלמדת מהפרשה בראה ... ואילו בפ' בהר, "והחזקת בו גר ותושב וחי עמך", מדובר על חובת הציבור...

Rav Chaim zt"l distinguished between two biblical passages which command regarding tzedakah – one in Parshat Reeh (Devarim 15:7-11)... and a second in Parshat Behar (Vayikra 25:35)... And Rav Chaim zt"l explained that these two portions express two different obligations. The individual's duty in the mitzvah of tzedakah is learned from the portion in Reeh... But in Parshat Behar, "And you shall hold on to him, the stranger, the settler, and he shall live with you," speaks of a communal obligation...

13. Rabbi Chaim Zuckerman (20th century Israel), Otzar Chaim, Parshat Behar

ומעשה ברבי שלמה הכהן מרדומסק, פעם אחת עלה ועלה שער החיטה והאמיר מחירו מאד עד שעמדה סאה של חיטין בעשרה רובלים, ובשתי-עשרה רובלים ויותר. סוחר החיטה הגבירים הגדולים, מבין אנשי שלומו של ר' שלמה, לא דיים שהשקיעו את כל הונם בקניית חיטה, אלא לוו מידיהם כל שהשיגו בכדי להשקיע בסחורה זו שמכירתה נעשתה חריפה מיום ליום. לא יצאו ימים עד שאניות סוחר הביאו ממרחק חיטה, וגלגל המחירים החוזר נהפך. ירד ונפל עד הדיוטא התחתונה, ראו הגבירים הסוחרים שצרתם-צרה, התכנסו ובאו אצל רבם: ירחם נא רבנו, יתפלל נא בעדנו, כי ישוב שער החיטה ויתאושש, שלא נצא נקיים וחייבים מן העסק הזה. נענה ר' שלמה ואמר: דעו נא רבותי, שאין מתפללים על הכלכלה שהזולה ואין מבקשים רחמים על רוב טובה. אמרו לו: רבנו, אם אין שער החיטה חוזר ליקרותו, הרינו יוצאים נקיים מכל נכסינו ונכסי ידידינו ואנה אנו באים? בני – השיב להם ר' שלמה – תניחו דעתכם, מי שעזר לעניים וסיפק להם מחיה בשעת היוקר, הוא יעזור ויפרנסכם בשעת הזול.

It once happened with Rabbi Shlomo haKohen of Radomsk that the price of wheat rose and rose, and the price was so elevated that a *se'ah* of wheat cost ten rubles, twelve rubles and more. The great and powerful wheat merchants among Rabbi Shlomo's followers – not only did they invest all of their wealth in purchasing wheat, but they borrowed from their friends all they could grasp in order to invest it in this merchandise which had become such a hot commodity from one day to the next.

Not long passed, and merchant ships brought grain from afar, and the rotating wheel of prices turned. It fell to the lowest level. The mighty merchants saw their painful plight, gathered and approached their Rebbe. "Have mercy on us, Rebbe, pray for us that the price of wheat should recover, so that we will not be cleaned out and debt-ridden from this investment!"

The Rebbe of Radomsk replied, "Know, my masters, that we do not daven regarding food that becomes cheap We don't ask Hashem to stop sending us great kindness!"

To which they said, "Our master, if the price of wheat does not return to its heights, we will be cleaned out of all of our assets and the assets of our friends, and what will happen to us?"

"My children," Rabbi Shlomo responded, "Don't worry. The One who took care of the poor when grain was expensive, will take care of you now when grain is cheap."

14. Vayikra 25:20

וכי תאמרו מה נאכל בשָׁנָה השְׁבִיעִית הֵן לֹא נִזְרַע וְלֹא נֶאֱסַף אֶת תְּבוּאָתֵינוּ:

"What will we eat in the seventh year? We will not plant, and we will not harvest our produce!"

15. Midrash, Mechilta d'Rabbi Yishmael Parshat Mishpatim, Masechta d'Kaspa 20

"והשביעית תשמטנה ונטשתה (שמות כג:יא)" מפני מה אמרה תורה, לא שיאכלו אותה עניים? הרי אני מכניסה ומחלקה לעניים! תלמוד לומר "והשביעית תשמטנה, ונטשתה," מגיד שפורץ בה פרצות, אלא שגדרו חכמים מפני תקון העולם.

"And on the seventh, you shall release it and abandon it (Shemot 23:11)" – Why did the Torah say this, if not for paupers to eat it? I will bring in the produce and distribute it to the needy! Therefore the verse says, "And on the seventh, you shall release it and abandon it." This tells us to break holes in the fences, but the sages fenced it in to improve the world.